

Beni Hatırla

– ziya-acar · 17 Mart 2013

Ey sevgili senden sığındım güce
Yukarda mevlam var herşeyden yüce
Gün mutlaka biter tükenir gece
Hesabı kestikce beni hatırla

Elin olduğun gün çok ağladım çok
Dağlarda dolaştım hiç faydası yok
Kim dedi bu yaşta al mezara sok
Üstüme bastıkca beni hatırla

Bilinmez dünyada ne olur yarın
Yok yoksa kıymeti bilinmez varın
Uhrevi havada efkarı sarın
Derviş ol mistikce beni hatırla

Bildiğim bir şey yok sadece sezgi
Gönlümde türküsü dilimde ezgi
Ölüme davettir yüzde her çizgi
Aynalar küstükçe beni hatırla

Gelir geçer mevsim güz olur bağlar
İçinde ırmaklar sessizce çağlar
Kapanır vuslata yol vermez dağlar
Ümidin kestikce beni hatırla

Hevesler yorulur tükenir hazın
Kışların üşütmez yanmazsın yazın
Duymayan kulağın görmeyen gözün
Ferini kıstıkca beni hatırla

Yaşandı tükendi ne varsa dün
Sade bir resmin var hatıra bende
Bir cansız hayalim kaldıysa sende

Duvara astıkça beni hatırla

Aşıklar söyledi şair ne dedi
Sözcükler katilim hep beni yedi
Dilinin üstüne vur da kilidi
Kapanıp pustukça beni hatırla

Bırakıp gittiğin daha dün gibi
İkimiz de bittik işte gün gibi
Kafanı yastığa koyup ben gibi
Yüreğin sustukça beni hatırla

Var bensiz devam et düştüğün yerde
Bitsin bu drama kapansın perde
Sırrımı son defa rüzgara ver de
Dağılıp estikçe beni hatırla

ZİYA ACAR 17.03.2013

.